

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΚΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ & ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΠΛΩΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΜΟΡΙΩΝ
(Ο Θεός όστις έκαμε τον κόσμο και πάντα τα εν αυτώ.. Πράξεις 17:24)

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει η θεωρία της εξέλιξης είναι η υπόθεση που υποστηρίχθηκε από μία μερίδα της επιστημονικής και εκπαιδευτικής κοινότητας, για την προέλευση του σύμπαντος και της ζωής μέσα σε αυτό. Πρόκειται για μία φυσιοκρατική προσπάθεια για να απαντηθεί το ερώτημα της προέλευσης του σύμπαντος και της ζωής και αρχίζει με την παραδοχή ότι δεν υπάρχει ένας προσωπικός Δημιουργός, που σχεδίασε, δημιούργησε και συντηρεί τα πάντα. Κατά την υπόθεση αυτή τα πάντα δημιουργήθηκαν από μία σειρά τυχαίων γεγονότων που συνέβηκαν στο πέρασμα δισεκατομμυρίων ετών! **“Είπεν ο άφρων εν τη καρδιά αυτού, δεν υπάρχει Θεός.”** (Ψαλμός 14:1).

Τα στάδια τα οποία θα πρέπει με καθαρά φυσιοκρατικό τρόπο να αποδείξουν οι υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης είναι:

- α) Δημιουργία της ύλης. Φύση της αρχικής ατμόσφαιρας
- β) Σχηματισμός απλών οργανικών μορίων
- γ) Σχηματισμός μεγάλων μακρο-μορίων (πρωτεΐνες, DNA, RNA)
- δ) Σχηματισμός βιολογικών συστημάτων
- ε) Σχηματισμός ζώντων κυττάρων.

Όσον αφορά στην αδυναμία της θεωρίας της εξέλιξης να απαντήσει στα ερωτήματα: *“πώς προήλθε η ύλη;”, “πώς δημιουργήθηκε ο χρόνος;”, “πώς δημιουργήθηκε ο χώρος μέσα στον οποίο ευρίσκεται η ύλη;”,* έχουμε ήδη αναφερθεί. (βλέπε «Χριστιανισμός» 11/98). Τα πάντα διαλαλούν την ύπαρξη προσωπικού Δημιουργού χωρίς τον Οποίον τίποτε δεν μπορεί να εξηγηθεί **“Οι ουρανοί διηγούνται την δόξαν του Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργον των χειρών Αυτού”** (Ψαλμός 19:1).

Το προτεινόμενο από τους υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης σενάριο είναι ότι πριν τέσσερα δισεκατομμύρια χρόνια ανόργανες χημικές ενώσεις τυχαία ενώθηκαν μεταξύ τους και σχημάτισαν απλά οργανικά μόρια, τα οποία πάλι με την σειρά τους ενώθηκαν τυχαία και σχημάτισαν μεγάλα μακρομόρια, τα οποία πάλι από μόνα τους δημιούργησαν οργανικά συστήματα, που τελικά από μόνα τους ενώθηκαν και δημιούργησαν τα ζώντα κύτταρα!. Τα κύτταρα από μόνα τους ενώθηκαν και έκαναν απλούς οργανισμούς, που και αυτοί με την σειρά τους εξελίχθηκαν σε όλα την απίστευτη και αρμονική ποικιλία που βλέπουμε σήμερα και βέβαια στον άνθρωπο!

Βλέπουμε από τα ανωτέρω ότι απαιτείται ένας πολύ μεγάλος βαθμός ευπιστίας ή πνευματικής τύφλωσης για να μπορεί ο άνθρωπος να πιστέψει σε μία τέτοια πρόταση. Βέβαια ένα μεγάλο μέρος του επιστημονικού κόσμου αντιλαμβάνεται το αδιέξοδο της θεωρίας της εξέλιξης, αναγνωρίζει την ορθότητα του Λόγου του Θεού και όλο και περισσότεροι άνθρωποι στρέφονται **“διά να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήσωσιν Αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από ενός εκάστου ημών”** (Πράξεις 17:27). Και βέβαια το θαυμαστό είναι ότι Αυτός **“..ο μακάριος και**

μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, Οστις μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φώς απρόσιτον, τον Οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν, ουδέ δύναται να ίδη, εις τον Οποίον έστω τιμή και κράτος αιώνιον” (Α Τιμόθεου 6:16), επιθυμεί να γνωρισθεί στον άνθρωπο που τόσο πολύ τον αγάπησε **“ώστε εδωκε τον Υιόν Αυτού τον μονογενή, διά να μην απολεσθή πας ο πιστεύων εις Αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον”** (Ιωάννης 3:16).

Όπως αναφέραμε ήδη οι υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης πιστεύουν ότι η ζωή ξεκίνησε από μόνη της μέσα σε μια “αρχέγονη σούπα” κοντά σε βαθιές ωκεάνιες θερμοπηγές η σε μικρές λιμνούλες κοντά στις παραλίες. Αυτή είναι η θεωρία της “αυτόματης γένεσης”. (Βέβαια πολλοί επιστήμονες μεταξύ των υποστηρικτών της θεωρίας της εξέλιξης, αδυνατώντας να αποδεχθούν το μοντέλο αυτό προτείνουν ότι οι πρώτοι έμβιοι οργανισμοί ήρθαν από το διάστημα επάνω σε μετεωρίτες. Είναι η θεωρία της “παγκόσμιας πανσπερμίας”, πού μεταθέτει απλώς το πρόβλημα χωρίς να του δίνει λύση)^[1].

Η θεωρία της “αυτόματης γένεσης” προτάθηκε για πρώτη φορά από τον Έλληνα φιλόσοφο Αναξίμανδρο τον 6^ο αιώνα π.Χ.. Κατ’αυτόν η ζωή προήλθε από την λάσπη όταν αυτή εκτέθηκε στο ηλιακό φως, και μετά αναπτύχθηκε σε όλες τις μορφές που βλέπουμε σήμερα, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπου. Μετά από 2600 περίπου χρόνια οι επιστήμονες, υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης, ψάχνουν ακόμη μέσα στην λάσπη για να βρουν το μυστικό της προέλευσης της ζωής^[2], αν και όπως ομολογούν “δεν είναι γνωστό πόσο θα αντέξουν αυτές οι υποθέσεις, ως προς την ορθότητά τους, στο πέρασμα του χρόνου”.

Το 1859 ο Charles Darwin αναβίωσε την θεωρία του Αναξίμανδρου όταν διατύπωσε την άποψη ότι η ζωή προήλθε μέσα σε μία “αρχέγονη σούπα” όταν το ηλιακό φως έπεσε επάνω σε διάφορα οργανικά άλατα^[3].

Περί το 1920 ο Ρώσος βιοχημικός L.A. Oragin, και ο Άγγλος βιολόγος Haldane πρότειναν ότι η ζωή προήλθε από απλούστερα μόρια επάνω στην στερούμενη ζωής γη, κάτω από εντελώς διαφορετικές συνθήκες απ’ότι επικρατούν σήμερα.

Πρότειναν ότι η υπεριώδης ακτινοβολία επέδρασε επάνω στην αρχέγονη ατμόσφαιρα που περιείχε αμμωνία και μεθάνιο και έτσι δημιουργήθηκαν ωκεανοί ολόκληροι με την σύσταση μιας “ζεστής αραιής σούπας..” η οποία περιείχε τους δομικούς λίθους της ζωής.

Το 1952 ο Harold Urey, παρατήρησε ότι οι περισσότεροι πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος, εκτός της γης, έχουν μίαν ατμόσφαιρα με ελάχιστο η και καθόλου ελεύθερο οξυγόνο. Επιπλέον ο Urey γνώριζε ότι οι δομικοί λίθοι των ζωικών συστημάτων καταστρέφονται ταχύτατα όταν εκτεθούν σε περιβάλλον που περιέχει οξυγόνο. Συμπέρανε λοιπόν ότι η “αυτόματη γένεση” θα πρέπει να συνέβη επάνω στη αρχέγονη γη μέσα σε μία ατμόσφαιρα που θα περιείχε κυρίως υδρογόνο, αμμωνία, μεθάνιο, νερό και ατμούς, αλλά με ελάχιστο η και καθόλου μοριακό οξυγόνο.

Η ατμόσφαιρα της αρχέγονης γης, που προτάθηκε από τους Oparin, Haldane και Urey δεν ήταν τυχαία αλλά απολύτως απαραίτητη γιατί διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να παραχθούν οι δομικοί λίθοι της ζωής. Η αμμωνία το μεθάνιο και οι ατμοί υδρογόνου είναι απαραίτητα για να προμηθεύσουν τον άνθρακα, το άζωτο και το οξυγόνο που βρίσκονται στα αμινοξέα και τις πρωτεΐνες, τους δομικούς λίθους των έμβιων όντων. Χωρίς αυτήν την ατμοσφαιρική σύσταση η προσπάθεια να εξηγηθεί η αρχή της ζωής με φυσιοκρατικό τρόπο είναι καταδικασμένη.

Προς μεγάλη απογοήτευση των υποστηρικτών της θεωρίας της εξέλιξης τα τελευταία 30 χρόνια οι κλιματολόγοι συμπέραναν ότι η ατμόσφαιρα της αμμωνίας, μεθανίου και ατμών υδρογόνου θα είχε καταστραφεί μέσα σε λίγες χιλιάδες χρόνια από την υπεριώδη ακτινοβολία. Το χρονικό αυτό διάστημα είναι εντελώς ανεπαρκές για τους υποστηρικτές της *θεωρίας της εξέλιξης*, οι οποίοι χρειάζονται “απίστευτα μεγάλα χρονικά διαστήματα” για την επίτευξη της υποτιθέμενης *αυτόματης γένεσης*.

Ένα δεύτερο μεγάλο θέμα είναι ότι υπάρχουν πλέον ισχυρές επιστημονικές ενδείξεις ότι το οξυγόνο ήταν άφθονο στην γη, ήδη από την αρχή της Δημιουργίας. Αυτό σημαίνει ότι οι δομικοί λίθοι, πολύ ευαίσθητοι στο μοριακό οξυγόνο, θα καταστρέφονταν ταχύτατα προτού φθάσουν την “αρχέγονη σούπα”. Πράγματι σήμερα η επιστήμη υποστηρίζει ότι η αρχική ατμόσφαιρα αποτελείτο από διοξείδιο του άνθρακα, αζωτούχα αέρια και υδρατμούς.

Σήμερα, λίγο πριν από την αρπαγή της εκκλησίας, ο Κύριος κάνει χάρη και μέσα από την υγιή επιστημονική παρατήρηση και έρευνα βοηθάει τον ειλικρινή άνθρωπο να στραφεί προς την απόλυτη αλήθεια που είναι ο Λόγος του Θεού. Μακάριοι είναι εκείνοι που προσκολλούν με απλότητα τον νου και την καρδιά τους στον Λόγο του Θεού και στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού βρίσκουν την προσωπική Σωτηρία και αιώνια Λύτρωση, απολαμβάνοντας την **“αγάπη του Χριστού, την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν”** (Εφεσίους γ:19).

(συνεχίζεται...)

A. Περάκης

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», φύλλο Απριλίου 1999

[1] Fred Hoyle, “Evolution from Space” 1981

[2] TO ΒΗΜΑ 28/2/1999 “Από την λάσπη στα αστέρια”

[3] Charles Darwin “Origin of species” 1859